

สาธารณรัฐเยเมน Republic of Yemen

เมืองหลวง ชานา

ที่ตั้ง ภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ ระหว่างเส้นละติจูดที่ 12-19 องศาเหนือ และระหว่างเส้นลองจิจูดที่ 42-55 องศาตะวันออก ตั้งอยู่ปลายสุดของคาบสมุทรอาระเบีย ติดอ่าวเอเดน ทะเลอาระเบีย/ทะเลอาหรับ ช่องแคบ Bab al-Mandab และทะเลแดง ซึ่งเชื่อมคลองสุเอซ ออกสู่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน มีพื้นที่ 527,970 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 51 ของโลก

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับซาอุดีอาระเบีย (1,307 กม.)
ทิศใต้	ติดทะเลอาระเบีย/ทะเลอาหรับ อ่าวเอเดน โดยมีชายฝั่งยาวประมาณ 1,470 กม.
ทิศตะวันออก	ติดกับโอมาน (294 กม.)
ทิศตะวันตก	ติดทะเลแดง โดยมีชายฝั่งยาวประมาณ 730 กม.

ภูมิประเทศ ภาคใต้และภาคตะวันตกเป็นที่ราบลุ่มชายฝั่งติดทะเลแดง ส่วนภาคเหนือ ภาคตะวันออกและ

และภาคกลาง เป็นที่ราบสูงสลับหุบเขา และที่ราบทะเลทราย Rub al Khali มีพื้นที่เพาะปลูก 2.2% จุดสูงสุดของประเทศคือ ภูเขา Jabal an Nabi Shu'ayb ซึ่งสูง 3,760 ม. นอกจากนี้ ยังมีเกาะที่เกิดจากการปะทุของภูเขาไฟใต้ทะเล ที่สำคัญได้แก่ เกาะ Perim หรือ Mayyun มีขนาดพื้นที่ประมาณ 13 ตร.กม. ตั้งอยู่นอกชายฝั่งทะเลแดง ทางตะวันตกเฉียงใต้ของเยเมน บริเวณช่องแคบ Bab al-Mandab ซึ่งเชื่อมระหว่างทะเลแดงกับอ่าวเอเดน และหมู่เกาะ Socotra หรือ Socotra ขนาดพื้นที่ประมาณ 3,665 ตร.กม. ตั้งห่างจากชายฝั่งทางใต้ของเยเมนประมาณ 350 กม. บริเวณทะเลอาระเบีย/ทะเลอาหรับ ใกล้ชายฝั่งแอฟริกาตะวันออก

ภูมิอากาศ อากาศร้อนชื้นในพื้นที่ชายฝั่งภาคตะวันตกและภาคใต้ตลอดทั้งปี เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตามฤดูกาล พื้นที่ราบสูงและทะเลทรายทางภาคเหนือ ภาคตะวันออก และภาคกลาง มีอากาศร้อนแห้งแล้งรุนแรงตลอดทั้งปี ฤดูร้อนระหว่าง มิ.ย.-ก.ย. อุณหภูมิเฉลี่ย 37 องศาเซลเซียส และอาจสูงสุดถึง 40 องศาเซลเซียส รวมถึงอาจมีฝนตกเล็กน้อย ฤดูหนาวระหว่าง ต.ค.-มี.ค. อุณหภูมิเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส ช่วงเวลากลางคืนอาจมีอากาศเย็นมากหรือมีน้ำค้างแข็ง โดยเฉพาะบนพื้นที่ราบสูงในภาคกลาง ฤดูฝนระหว่าง มี.ค.-พ.ค. และ ก.ค.-ก.ย. แต่มีปริมาณฝนตกน้อยเฉลี่ย 130 มิลลิเมตรต่อปี ภัยธรรมชาติที่ประสบเป็นประจำ ได้แก่ พายุทราย และพายุฝุ่น

ประชากร 29,161,922 คน (ประมาณการปี 2562 ขององค์การสหประชาชาติ) ส่วนใหญ่เป็นชาวอาหรับที่เหลือเป็นชาวอาหรับเชื้อสายแอฟริกัน ชาวเอเชียใต้ และยุโรป อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ ได้แก่ วัยเด็ก (0-14 ปี) 39.16% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 58.04% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 2.8% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 66.2 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชาย 64 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิง 68.5 ปี อัตราการเกิด 27.6 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 5.9 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 2.17% (ประมาณการ ก.ค. 2561)

ศาสนา ศาสนาประจำชาติ คือ อิสลาม มีผู้นับถือ 99.1% (ขณะนี้ประมาณ 65% ส่วนใหญ่เป็นซุนนีย์ แนวทางซุนนีย์ และชีอะฮ์ประมาณ 35% ส่วนใหญ่เป็นชีอะฮ์แนวทางซัยดียะฮ์) และศาสนาอื่น ๆ 0.9% (ยิว บาไฮ ฮินดู และคริสต์)

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาอาหรับ แต่มีการใช้ภาษา Socotri ซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่นบนเกาะ Socotra และภาษา Mahri ซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่นในภาคตะวันออก

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 70.1% การศึกษาสายสามัญ ระดับประถม มัธยมศึกษา อาชีวศึกษาและวิทยาลัยชุมชนอยู่ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการและอาชีวศึกษา ส่วนระดับอุดมศึกษาอยู่ในกำกับของกระทรวงการอุดมศึกษาและการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ รัฐบาลเยเมนให้การสนับสนุนการศึกษาของรัฐในทุกระดับ ภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน คือ ภาษาอาหรับ มีโรงเรียนประถมและมัธยมศึกษาสายสามัญทั้งของรัฐและเอกชนทั่วประเทศ รวมประมาณ 2,000 แห่ง มีมหาวิทยาลัยของรัฐ 8 แห่ง ได้แก่ 1) Sana'a University ในกรุงซานา 2) Aden University ในจังหวัดเอเดน 3) Thamar University เมืองซามาร์ 4) Hadhramout University ในจังหวัดฮัจญเราะเมาต์ 5) Hodeidah University ในจังหวัดอัลฮุดีดะฮ์ 6) Ibb University ในจังหวัดอิบบ 7) Taiz University จังหวัดตะอิซ และ 8) Albaidhah University ในจังหวัดอัลบัยฎอ์ รวมทั้งมีมหาวิทยาลัยของเอกชนตั้งอยู่ในจังหวัดสำคัญทั่วประเทศ มากกว่า 20 แห่ง นอกจากนี้เยเมนยังเป็นศูนย์กลางการศึกษา

ด้านศาสนาอิสลามแนวทางสุฟี (ซัดเกลลาจิตวิญญาณ) โดยมีนักศึกษามุสลิมจากหลายประเทศทั่วโลกนิยมเดินทางมาศึกษาด้านศาสนาในสถาบัน/โรงเรียนสอนศาสนาซึ่งส่วนใหญ่เป็นของเอกชนและตั้งอยู่ในจังหวัดสำคัญ เช่น เมืองตะริมและเมืองมุกัลลา จังหวัดฮ์ญเราะเมาต์ เมืองตะอิช จังหวัดตะอิช เมืองชะบีด จังหวัดชะบีด เมืองเศาะอ์ดะฮ์ จังหวัดเศาะอ์ดะฮ์ ทั้งนี้ สังคมกลางเมืองในเยเมนที่ยึดเยื้อมาตั้งแต่ปี 2558 ส่งผลให้โรงเรียนสายสามัญเกือบทั่วประเทศต้องระงับการเรียนการสอน โดย 2 ใน 3 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 2,000 แห่งทั่วประเทศ ได้รับความเสียหายจากการสู้รบจนไม่สามารถเปิดทำการเรียนการสอนได้ ขณะที่เด็กและเยาวชนเยเมนรวมประมาณ 2 ล้านคนต้องออกจากโรงเรียน โดยในจำนวนนี้เป็นผู้พลัดถิ่นฐานประมาณ 1.1 ล้านคน

การก่อตั้งประเทศ ในอดีตเยเมนถูกแบ่งแยกออกเป็นเยเมนเหนือกับเยเมนใต้ เป็นเวลานานกว่า 200 ปี โดยเยเมนเหนือ อยู่ภายใต้การปกครองของจักรวรรดิออตโตมัน (จักรวรรดิสุดท้ายของโลกมุสลิม) มาตั้งแต่ปี 2392 หลังจากจักรวรรดิออตโตมันล่มสลายและสงครามโลกครั้งที่ 1 ยุติลง เยเมนเหนือจึงได้รับเอกราชเมื่อ พ.ย. 2461 และกลับมาอยู่ภายใต้การปกครองระบอบกษัตริย์โดยมีอิหม่ามยะหฺยา ฮะมี ดิดดีน (Yahya Muhammad Hamid ed-Din) เป็นประมุข จนกระทั่งถึงปี 2505 ในรัชสมัยของอิหม่ามมุฮัมมัด อัลบะดร์ (Muhammad Al-Badr) พระราชโอรสของอิหม่ามยะหฺยา เกิดการรัฐประหารโค่นล้มอิหม่ามมุฮัมมัด โดยมีพันเอกอับดุลลอฮ์ อัชชะลาล (Abdullah al-Salal) หัวหน้าทหารราของครักซ์ เป็นแกนนำ จากนั้นจึงมีการประกาศให้เยเมนเหนือปกครองโดยระบอบสาธารณรัฐ การก่อรัฐประหารดังกล่าวนำไปสู่สงครามกลางเมืองในเยเมนเหนือระหว่างกลุ่มการเมืองที่เป็นฐานอำนาจเก่าของอิหม่ามซึ่งได้รับการสนับสนุนจากซาอุดีอาระเบีย กับรัฐบาลใหม่ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากอียิปต์ จนกระทั่งมีการเจรจาข้อตกลงสันติภาพระหว่างซาอุดีอาระเบียกับอียิปต์ ซึ่งต่างเป็นมหาอำนาจในภูมิภาคที่เข้าไปแทรกแซงสถานการณ์ในเยเมนเหนือ สงครามจึงยุติลงในปี 2513 โดยมีข้อตกลงสำคัญคือ การคงระบอบการปกครองเยเมนเหนือด้วยระบอบสาธารณรัฐต่อไป และการเปิดทางให้กลุ่มการเมืองที่เป็นฐานอำนาจเก่าของอิหม่าม สามารถกลับมาแข่งขันตามกลไกการเมืองปกติได้

เยเมนใต้ เดิมอยู่ภายใต้การปกครองโดยสุลต่านแห่งราชวงศ์ Abdali ก่อนจะตกเป็นรัฐในอารักขาของอังกฤษตั้งแต่ปี 2382 ต่อมาเกิดกลุ่มแนวร่วมปลดปล่อยแห่งชาติ (National Liberation Front-NLF) ในเยเมนใต้ขึ้นเมื่อปี 2503 เคลื่อนไหวต่อต้านการยึดครองของอังกฤษ จนกระทั่งเยเมนใต้ได้รับเอกราชจากอังกฤษเมื่อ 30 พ.ย. 2510 เยเมนใต้ซึ่งขณะนั้นได้รับอิทธิพลจากสหภาพโซเวียต จึงนำแนวคิดมาร์กซิสต์และระบอบสังคมนิยมมาใช้ปกครองประเทศ โดยสถาปนาเยเมนใต้เป็นสาธารณรัฐประชาชนเยเมน และเปลี่ยนชื่อเป็นสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเยเมนเมื่อปี 2513 ทั้งนี้ ความแตกต่างทางการเมือง การปกครอง และภาวะสงครามเย็น เป็นชนวนเหตุให้เกิดความขัดแย้งระหว่างเยเมนเหนือกับเยเมนใต้ และนำไปสู่การสู้รบระหว่างสองประเทศอยู่เป็นระยะมาตั้งแต่ปี 2515 จนกระทั่งเมื่อปี 2533 รัฐบาลเยเมนใต้อยู่ในภาวะอ่อนแอ ประธานาธิบดีอะลี อับดุลลอฮ์ คอลีห์ ของเยเมนเหนือซึ่งขึ้นดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี 2521 ใช้โอกาสดังกล่าวดำเนินนโยบายสร้างความปรองดองกับเยเมนใต้ จนนำไปสู่การผนวกดินแดนเป็นสาธารณรัฐเยเมน เมื่อ 22 พ.ค. 2533 โดยมีประธานาธิบดีคอลีห์เป็นผู้นำประเทศคนแรก

วันชาติ 22 พ.ค. (วันรวมชาติ เมื่อ 22 พ.ค. 2533)

การเมือง ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐ และนรม.เป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นายอับดุลรอบบูห์ มันศูร ฮาดี (อายุ 75 ปี/ปี 2563) ดำรงตำแหน่งเมื่อ 27 ก.พ. 2555 ส่วน นรม.คนปัจจุบัน คือ นายมะอีน อับดุลมาลิก ชะอีด (อายุ 44 ปี/ปี 2563) ดำรงตำแหน่งเมื่อ 15 ต.ค. 2561

หลังจากเกิดการลุกฮือของมวลชนเพื่อขับไล่ประธานาธิบดีคอลีห์เมื่อปี 2554 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการลุกฮือของมวลชนในโลกอาหรับหรือ Arab Spring กลุ่มกบฏชาวชีอะฮ์ (แนวทางซัยดียะฮ์) เผ่าฮูซีในภาคเหนือของเยเมน มีนายอับดุล มาลิก อัลฮูซี เป็นผู้นำ ไม่พอใจการดำเนินกระบวนการเปลี่ยนผ่านการเมืองของรัฐบาลเยเมนภายใต้การบริหารของประธานาธิบดีฮาดี จึงส่งกองกำลังติดอาวุธบุกยึดกรุงซานา เมืองหลวงของเยเมนเมื่อ ก.ย. 2557 และขยายการบุกยึดเมืองสำคัญในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตก จนถึงภาคใต้ของเยเมน ก่อนประกาศยึดอำนาจประธานาธิบดีฮาดีเมื่อ ก.พ. 2558 ส่งผลให้ประธานาธิบดีฮาดี และคณะรัฐมนตรีเยเมน ต้องลี้ภัยไปจัดตั้งรัฐบาลชั่วคราวที่เมืองเอเดนในภาคใต้ซึ่งต่อมาได้รับการสถาปนาเป็นเมืองหลวงชั่วคราว และเป็นฐานที่มั่นของรัฐบาลเยเมนในการสู้รบกับกลุ่มกบฏเผ่าฮูซี ทั้งนี้ ประธานาธิบดีฮาดี ร้องขอให้ซาอุดีอาระเบียซึ่งเป็นแกนนำพันธมิตรอาหรับ (Arab Coalition) ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือรัฐบาลเยเมน สนับสนุนปฏิบัติการทางอากาศโจมตีกลุ่มกบฏเผ่าฮูซีและส่งกำลังทหารเข้าไปแทรกแซงสถานการณ์ในเยเมน ตั้งแต่ มี.ค. 2558 อย่างไรก็ตาม ประชาคมระหว่างประเทศส่วนใหญ่ยังให้การรับรองรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี ว่าเป็นรัฐบาลที่ชอบธรรมของเยเมน ขณะที่รัฐบาลชั่วคราวที่กลุ่มกบฏเผ่าฮูซีประกาศจัดตั้งขึ้นบริหารประเทศเมื่อ ต.ค. 2559 ไม่ได้รับการยอมรับจากประชาคมระหว่างประเทศ

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมาจากเลือกตั้งโดยตรง มีวาระ 7 ปี มีสิทธิดำรงตำแหน่งต่อเนื่อง 2 สมัย การเลือกตั้งครั้งล่าสุดมีขึ้นเมื่อ 21 ก.พ. 2555 โดยเป็นการเลือกตั้งเพื่อแก้ปัญหาวิกฤตการเมืองที่มีสาเหตุมาจากการลุกฮือของมวลชนเพื่อขับไล่ประธานาธิบดีอะลี อับดุลลอฮ์ คอลีห์ เมื่อปี 2554 ประธานาธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งรองประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ใช้ระบบ 2 สภา ประกอบด้วย สภาที่ปรึกษา (Shura Council หรือ Majlis al Shura) หรือวุฒิสภา มีสมาชิก 111 คน มาจากการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี และสภาผู้แทนราษฎร (Nuwwab Council หรือ Majlis al Nuwaab) มีสมาชิก 301 คน มาจากการเลือกตั้ง วาระ 6 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 27 เม.ย. 2546 ทั้งนี้ วิกฤตความขัดแย้งทางการเมืองในเยเมนที่เกิดขึ้นต่อเนื่องและยืดเยื้อเป็นเหตุให้กำหนดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน เม.ย. 2552 ถูกเลื่อนออกไปโดยไม่มีกำหนด

ฝ่ายตุลาการ : ประกอบด้วยศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ และศาลชั้นต้น นอกจากนี้ ยังมีศาลที่พิจารณาคดีเป็นการเฉพาะ เช่น ศาลครอบครัว ศาลทหาร สภาตุลาการสูงสุด ซึ่งมีประธานาธิบดีเป็นประธาน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการระดับสูง 10 คน เป็นผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้พิพากษา (หากปฏิบัติหน้าที่เป็นที่น่าพอใจจะได้อยู่ในตำแหน่งจนเกษียณอายุราชการที่ 63 ปี)

พรรคการเมืองสำคัญ ได้แก่ 1) พรรค General People's Congress (GPC) มีอดีตรัฐมนตรีฮาดีเป็นผู้ก่อตั้งพรรคและเป็นแกนนำคนสำคัญ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งล่าสุดเมื่อ เม.ย. 2546 ผู้แทนของ GPC ได้รับเลือกตั้งจำนวน 238 คน จากจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด 301 คน ทั้งนี้ หลังจากกลุ่มกบฏเผ่าฮูซีโจมตีสังหารอดีตรัฐมนตรีฮาดีจนเสียชีวิตเมื่อ 4 ธ.ค. 2560 พรรค GPC เกิดความแตกแยกและแบ่งเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายที่สนับสนุนประธานาธิบดีฮาดี ฝ่ายที่สนับสนุนนาย Sadeq Ameen Abu Rass ซึ่งเข้าร่วมกับกลุ่มกบฏเผ่าฮูซี และฝ่ายที่สนับสนุนพันเอก (พิเศษ) Ahmed Ali Abdullah Saleh al-Ahmar 2) พรรค Yemeni Congregation for Reform หรือ Islah มีนาย Muhammad Al-Yadom เป็นประธานพรรค มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคจำนวน 46 คน มากเป็นอันดับสอง รองจากพรรค GPC และ 3) พรรค Yemeni Socialist Party มีนาย Abdulrahman Al-Saqqaf เป็นเลขาธิการพรรคและ ฐานเสียงอยู่ในจังหวัดทางภาคใต้ของเยเมน

เศรษฐกิจ สงครามและความขัดแย้งทางการเมืองที่เกิดขึ้นอยู่เป็นระยะ เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของเยเมนอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าก่อนหน้านี้ทั้งเยเมนเหนือและเยเมนใต้จะค้นพบแหล่งน้ำมันดิบในประเทศมาตั้งแต่ปี 2523 และหลังการรวมประเทศเป็นสาธารณรัฐเยเมนเมื่อปี 2533 รัฐบาลเยเมนพยายามปฏิรูปและฟื้นฟูเศรษฐกิจ โดยมุ่งใช้ทรัพยากรน้ำมันเป็นพื้นฐาน และพัฒนาเมืองเอเดนซึ่งเป็นเมืองท่าชายฝั่งทะเลอาระเบียทางภาคใต้ของประเทศ ให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม แต่ก็เกิดสงครามกลางเมืองขึ้นอีกในปี 2537 จนสร้างความเสียหายต่อเศรษฐกิจเยเมนอย่างมาก และทำให้เยเมนต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากประเทศในตะวันออกกลางและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น ซาอุดีอาระเบีย คูเวต กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และธนาคารโลก มาโดยตลอด ทั้งนี้ สหประชาชาติ (UN) จัดให้เยเมนอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries-LDC) และเป็นประเทศที่ประสบปัญหาความยากจนมากที่สุดในกลุ่มประเทศอาหรับ

ภาคเศรษฐกิจที่มีศักยภาพมากที่สุดของเยเมน คือ น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ โดยรัฐบาลเยเมนเปิดโอกาสให้บริษัทพลังงานต่างชาติ เช่น ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย จีน และเกาหลีใต้ เข้าร่วมลงทุนในโครงการสำรวจและผลิตน้ำมันและก๊าซธรรมชาติของประเทศ ทั้งนี้ เยเมนมีรายได้จากการส่งออกน้ำมันและก๊าซธรรมชาติประมาณ 25% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ขณะเดียวกันเยเมนยังต้องพึ่งพารายได้จากภาคเกษตร ป่าไม้ และประมง ซึ่งเป็นรายได้สำคัญของประเทศรองจากน้ำมัน ประมาณ 20% ของ GDP และมีชาวเยเมนกว่า 50% ทำงานในภาคเกษตร ขณะที่ภาคอุตสาหกรรม มีรายได้ประมาณ 10% ของ GDP และมีชาวเยเมนประมาณ 10% ทำงานในภาคอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม การผลิตน้ำมันและก๊าซธรรมชาติของเยเมนซึ่งเป็นรายได้สำคัญของประเทศ ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งภายในเยเมนหลายครั้ง โดยสงครามกลางเมืองระหว่างรัฐบาลเยเมนกับกลุ่มกบฏเผ่าฮูซียึดยึดมาตั้งแต่ปี 2557 ซึ่งการสู้รบในพื้นที่ภาคกลางและพื้นที่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศ เป็นที่ตั้งของแหล่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติส่วนใหญ่ของประเทศ ทำให้ระบบท่อขนส่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติได้รับความเสียหาย จนต้องระงับการผลิตเกือบทั้งหมด

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ คือ น้ำมันดิบ มีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วประมาณ 2,000-4,000 ล้านบาร์เรล (มากเป็นอันดับ 29 ของโลก) โดยเมื่อปี 2561 กำลังการผลิตเฉลี่ยวันละ 40,000-68,000 บาร์เรล (ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับเมื่อปี 2557 ซึ่งอยู่ที่ประมาณวันละ 127,000 บาร์เรล และเมื่อปี 2544 ซึ่งเคยผลิตได้มากที่สุดวันละ 441,000 บาร์เรล) และส่งออกประมาณวันละ 8,990 บาร์เรล ก๊าซธรรมชาติมีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้ว 478.5 ล้านล้าน ลบ.ม. (มากเป็นอันดับ 31 ของโลก) โดยเมื่อปี 2561 กำลังการผลิตประมาณวันละ 600 ล้าน ลบ.ม.

ผลผลิตทางเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ กาแฟ ฝ้าย ผลไม้ และปศุสัตว์ ส่วนอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การแปรรูปอาหาร การกลั่นน้ำมัน การผลิตวัสดุก่อสร้าง การผลิตกระดาษและสิ่งทอ นอกจากนี้ ยังมีทรัพยากรแร่ธาตุที่สำคัญได้แก่ สังกะสี เงิน และตะกั่ว ทองคำ ซัลเฟอร์ เกลือ และยิปซัม แต่ยังไม่ได้รับการพัฒนาในเชิงอุตสาหกรรม

สกุลเงิน หน่วยสกุลเงิน : เรียลเยเมน (Rials/Riyal-YER)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : ประมาณ 249.19 เรียล : 1 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : ประมาณ 0.12 บาท : 1 เรียล (ต.ค. 2562)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2562)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 29,080 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (การคาดการณ์ปี 2562 ของ IMF)

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ : 2.1%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : 1,990 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 918.8 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราเงินเฟ้อ : 20%

ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศและทองคำ: 245.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการเมื่อปี 2560)

แรงงาน : 6.916 ล้านคน (การประมาณการปี 2562 ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ)

อัตราการว่างงาน : 12.8%

ดุลการค้าต่างประเทศ : ขาดดุล 3,694.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการเมื่อปี 2560)

มูลค่าการส่งออก : 384.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกสำคัญ : น้ำมันดิบ กาแฟ ปลาแห้ง ก๊าซธรรมชาติ

ประเทศส่งออกสินค้าสำคัญ : อียิปต์ ไทย เบลารุส โอมาน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซาอุดีอาระเบีย

มูลค่าการนำเข้า : 4,079 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้าสำคัญ : อาหาร สัตว์มีชีวิต เครื่องจักรและอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์

ประเทศนำเข้าสินค้าสำคัญ : สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ จีน ตุรกี บราซิล ซาอุดีอาระเบีย อาร์เจนตินา อินเดีย

การทหาร ภายหลังการขึ้นสู่อำนาจของประธานาธิบดีฮาดี เมื่อ ก.พ. 2555 มีการปรับโครงสร้างและปฏิรูปกองทัพและกองกำลังรักษาความมั่นคงในเยเมนทั้งหมด โดยมีเป้าหมายจำกัดบทบาทของกองทัพและกองกำลังรักษาความมั่นคง เฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่กองทัพและกองกำลังรักษาความมั่นคงที่ภักดีต่ออดีตประธานาธิบดีศอลิห์ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้กำลังปราบปรามมวลชนที่ลุกฮือขับไล่อดีตประธานาธิบดีศอลิห์เมื่อปี 2554 จึงทำให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นบุคคลใกล้ชิดของอดีตประธานาธิบดีศอลิห์ ถูกปลดออกตำแหน่งในกองทัพและกองกำลังรักษาความมั่นคงเกือบทั้งหมด

กองทัพเยเมนหลังการปรับโครงสร้าง ยังอยู่ภายใต้การควบคุมของกระทรวงกลาโหม มีประธานาธิบดีเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุดโดยตำแหน่ง โครงสร้างกองทัพใหม่ ประกอบด้วย กองทัพบก (ทบ.) มีกำลังพลประมาณ 60,000 นาย กองทัพเรือ (ทร.) และกองกำลังป้องกันชายฝั่ง (รวมถึงนาวิกโยธิน) มีกำลังพลประมาณ 1,700 นาย กองทัพอากาศ (ทอ.) และกองกำลังป้องกันภัยทางอากาศ มีกำลังพลรวมประมาณ 1,700 นาย กองกำลังป้องกันชายแดน (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวนกำลังพล) นอกจากนี้ กองกำลัง Yemeni Republican Guard หรือกองกำลังสำรองเชิงยุทธศาสตร์ซึ่งเดิมอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของพันเอก (พิเศษ) Ahmed Ali Abdullah Saleh al-Ahmar บุตรชายคนโตของอดีตประธานาธิบดีศอลิห์ และมีกำลังพลประมาณ 30,000-50,000 นาย ถูกปรับโครงสร้างและจัดตั้งเป็นกองกำลัง Presidential Protective Forces หรือ Presidential Defence Forces อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาและขึ้นตรงกับประธานาธิบดีเพียงคนเดียว อย่างไรก็ตาม การที่กลุ่มกบฏเผ่าฮูษีบุกยึดกรุงซานา เมืองหลวง เมื่อ ก.ย. 2557 และขยายการบุกยึดเมืองสำคัญในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตก จนถึงภาคใต้ ก่อนประกาศยึดอำนาจประธานาธิบดีฮาดี เมื่อ ก.พ. 2558 ทำให้การบังคับบัญชาของกองทัพเยเมนอยู่ในภาวะสูญญากาศและไร้เสถียรภาพ จนนำไปสู่การแบ่งฝ่ายเป็นกองกำลังและกลุ่มติดอาวุธที่สำคัญ ได้แก่

กองกำลังติดอาวุธที่ภักดีต่อรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี ประกอบด้วย กองกำลังบางส่วนของกองทัพเยเมน และกองกำลังติดอาวุธท้องถิ่นในจังหวัดทางภาคใต้และภาคตะวันออกของเยเมน มีสมาชิกรวมประมาณ 40,000 คน มีอาวุธยุทโธปกรณ์ แต่ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน ได้แก่ รถถังรุ่น M-60A1 รุ่น T-34 รุ่น T-54/55 รุ่น T-62 และรุ่น T-72 ยานยนต์ลาดตระเวนหุ้มเกราะรุ่น BRDM-2 รถหุ้มเกราะทหารราบสายพานรุ่น BMP-2 ยานยนต์หุ้มเกราะล้ออย่างรุ่น BTR-80A รุ่น Ratel-20 รุ่น BTR-60 รุ่น Streit Cougar และรุ่น Streit Spartan

อาวุธปล่อยนำวิถีต่อต้านรถถังรุ่น 9K11 Malyutka รุ่น M47 Dragon และรุ่น TOW ปืนใหญ่ต่อต้านรถถังรุ่น SU-100 ปืนใหญ่ต่อต้านจรวดรุ่น 2S1 Gvozdika เครื่องบินปฏิบัติการกิจรวมข่าวกรอง ตรวจการณ์ และลาดตระเวนรุ่น AT-802 Air Tractor ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานรุ่น ZPU-4 และรุ่น ZU-23-2 นอกจากนี้ พันธมิตรอาหรับซึ่งมีซาอุดีอาระเบียเป็นแกนนำ ส่งกองกำลังและยุทโธปกรณ์เข้าไปในเยเมนเพื่อช่วยรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดีปราบปรามกลุ่มกบฏเผ่าฮูษีตั้งแต่ปี 2558 ประกอบด้วย ทหารซาอุดีอาระเบีย จำนวน 1,500 นาย ทหารสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ จำนวน 3,000 นาย และทหารซูดาน จำนวน 950 นาย

กองกำลังติดอาวุธของกลุ่มกบฏชาวฮูษีมีฐานที่มั่นส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือของเยเมน ข้าราชการผู้รับแบบกองโจรและการชุมนุมโจมตี มีสมาชิกประมาณ 20,000 คน ได้อาวุธยุทโธปกรณ์จากการบุกยึดฐานทัพหลายแห่งของรัฐบาลเยเมนระหว่าง ก.ย. 2557-ก.พ. 2558 แต่ไม่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับจำนวน ได้แก่ รถถังรุ่น T-55 และรุ่น T-72 รถหุ้มเกราะทหารราบสายพานรุ่น BMP-2 ยานยนต์หุ้มเกราะล้อจางรุ่น BTR-80A รุ่น BTR-40 และรุ่น BTR-60 ยานยนต์หุ้มเกราะป้องกันการชุมนุมโจมตีรุ่น M-ATV อาวุธปล่อยนำวิถีต่อต้านรถถังรุ่น M47 Dragon รุ่น 9K111-1 Konkurs และรุ่น 9K115 Metis ซีปนาวุธทางยุทธวิธีแบบพื้นสู่อากาศรุ่น 9K79 Tochka รุ่น Scud-B/Hwasong-5 รุ่น Borkan-1 และรุ่น Qaher-1 ซีปนาวุธต่อต้านเรือรุ่น C-801/C802 ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานรุ่น M167 Vulcan และรุ่น ZU-23-2 นอกจากนี้ กลุ่มกบฏเผ่าฮูษีอ้างว่าสามารถผลิตและพัฒนาซีปนาวุธ รวมถึงอากาศยานไร้คนขับ (UAV) ขึ้นเองหลายรุ่นเพื่อนำไปใช้ในการสู้รบ เช่น จรวดร่อนรุ่น Quds-1 (พิสัยทำการมากกว่า 150 กม.) ซีปนาวุธนำวิถีรุ่น Badir-1 รุ่น Badir-1P และรุ่น Badir-F (พิสัยทำการสูงสุด 160 กม.) UAV รุ่น Qasef-1 (บินได้ไกล 150 กม. และบรรทุกระเบิด/ซีปนาวุธได้หนัก 30-45 กก.) รุ่น Qasef-2K รุ่น Sammad-1 และรุ่น Sammad-3 ทั้งนี้ การที่อดีตประธานาธิบดีคอลีห์หันมาเป็นพันธมิตรกับกลุ่มกบฏเผ่าฮูษี ทำให้กองกำลังติดอาวุธที่ภักดีต่ออดีตประธานาธิบดีคอลีห์ (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวนสมาชิกและอาวุธ) เข้าร่วมกับกลุ่มกบฏเผ่าฮูษีเพื่อสู้รบกับกองกำลังติดอาวุธที่ภักดีต่อรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี แต่ภายหลังอดีตประธานาธิบดีคอลีห์แปรพักตร์ จึงถูกกลุ่มกบฏเผ่าฮูษีโจมตีจนเสียชีวิตเมื่อ ธ.ค. 2560 ทำให้สมาชิกกองกำลังติดอาวุธที่ภักดีต่ออดีตประธานาธิบดีคอลีห์ เกิดความแตกแยกและแบ่งเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายสนับสนุนกลุ่มกบฏเผ่าฮูษี ฝ่ายสนับสนุนประธานาธิบดีฮาดี และฝ่ายสนับสนุนพันเอก (พิเศษ) Ahmed Ali Abdullah Saleh al-Ahmar บุตรชายคนโตของอดีตประธานาธิบดีคอลีห์

กองกำลังติดอาวุธอาสาสมัครท้องถิ่นในจังหวัดภาคใต้ของเยเมน หรือ Popular Resistance ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกของพรรค Yemeni Congregation for Reform หรือ Islah และกองกำลังติดอาวุธแนวร่วมของขบวนการชะละฟี (Salafist) ในเยเมน ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวนสมาชิกและอาวุธยุทโธปกรณ์ แต่เป็นพันธมิตรกับกองกำลังติดอาวุธที่ภักดีต่อรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี จึงได้รับการสนับสนุนยานยนต์หุ้มเกราะ อาวุธเบาและหนักจำนวนหนึ่ง รวมถึงค่าตอบแทน

Security Belt Forces เป็นกองกำลังติดอาวุธของ Southern Transitional Council (STC) ซึ่งเป็นกลุ่มแบ่งแยกดินแดนในภาคใต้ของเยเมน ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2550 มีนายอัยดะรุส อัลสุบัยดี (Aidarus al-Zoubaidi) อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดเอเดนเป็นผู้นำ เคลื่อนไหวเรียกร้องการแบ่งแยกดินแดนให้กลับไปปกครองแบบสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเยเมน หรือเยเมนใต้ในอดีต มาตั้งแต่สมัยรัฐบาลประธานาธิบดีคอลีห์ จนถึงรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี ไม่ปรากฏข้อมูลอาวุธยุทโธปกรณ์ แต่ปรากฏรายงานซึ่งไม่ได้รับการยืนยันเป็นทางการเมื่อ ก.ย. 2562 ว่าสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ซึ่งเป็นพันธมิตรอาหรับที่ให้ความช่วยเหลือด้านการทหารแก่รัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี ให้การสนับสนุนด้านการเงินและการทหารแก่ Security Belt Forces ซึ่งคาดว่ามีความจำนวนสมาชิกมากกว่า 90,000 คน มาตั้งแต่ปี 2559

นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มก่อการร้ายสำคัญที่เข้าไปเคลื่อนไหวในเยเมน ได้แก่

กลุ่มอัลกออิดะฮ์ในคาบสมุทรอาระเบีย (Al Qaida in the Arabian Peninsula - AQAP) เป็นกลุ่มสาขาของอัลกออิดะฮ์ (Al Qaida - AQ) ในเยเมน มีสมาชิกประมาณ 6,000-8,000 คน พื้นที่เคลื่อนไหวและฐานที่มั่นส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดทางภาคตะวันออกและพื้นที่บางส่วนในภาคใต้ ไม่ปรากฏข้อมูลอาวุธยุทโธปกรณ์ แต่รายงานของ Analytical Support and Sanctions Monitoring Team ซึ่งคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UNSC) มอบหมายให้ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลความเคลื่อนไหวของกลุ่ม Islamic State (IS) ในอิรักและซีเรีย และกลุ่ม AQ เพื่อจัดทำเป็นรายงานประกอบการออกข้อมติของ UNSC เกี่ยวกับกลุ่มก่อการร้ายดังกล่าว และมีการเผยแพร่รายงานเมื่อ 27 ก.ค. 2561 ระบุว่า กลุ่ม AQAP มีเครื่องยิงจรวดรุ่น BM-21 และรุ่น Grad-P ซิปนาวูร์แบบพื้นสู่อากาศรุ่น SA-7 และรุ่น SA-9 ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานรุ่น ZU-23 ปืนครก รถหุ้มเกราะทหารราบ และซิปนาวูร์ต่อต้านรถถังรุ่น TOW ทั้งนี้ คาดว่ากลุ่ม AQAP ได้อาวุธดังกล่าวจากการบุกยึดฐานทัพและค่ายทหารของกองทัพเยเมนในพื้นที่ทางภาคตะวันออกและภาคใต้

กลุ่ม Islamic State (IS) ในเยเมน มีสมาชิก 250-500 คน ไม่ปรากฏข้อมูลอาวุธยุทโธปกรณ์ แต่มีการแข่งขันอิทธิพลกับกลุ่ม AQAP แม้ว่ามีโครงสร้างกลุ่มอ่อนแอกว่า เคลื่อนไหวในจังหวัดทางภาคตะวันตกเฉียงใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพื้นที่บางส่วนทับซ้อนกับเขตอิทธิพลของกลุ่ม AQAP

ปัญหาด้านความมั่นคง

ปัญหาด้านความมั่นคงของเยเมน มีสาเหตุสำคัญมาจากความขัดแย้งทางการเมืองภายในเยเมนที่มีความซับซ้อนและเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจนทำให้เยเมนเผชิญภาวะไร้เสถียรภาพอยู่เป็นระยะ เฉพาะอย่างยิ่งหลังจากเกิดเหตุมวลชนลุกฮือขับไล่อดีตประธานาธิบดีซอลิห์เมื่อปี 2554 และสงครามกลางเมืองระหว่างรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดีซึ่งได้รับการสนับสนุนจากซาอุดีอาระเบีย กับกลุ่มกบฏเผ่าฮูษีซึ่งเชื่อว่าจะได้รับการสนับสนุนจากอิหร่านตั้งแต่ ก.ย. 2557 นอกจากนี้ปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองยังทำให้เยเมนกลายเป็นพื้นที่แข่งขันอิทธิพลหรือสงครามตัวแทน (Proxy War) ระหว่างซาอุดีอาระเบียกับอิหร่าน และเป็นโอกาสให้กลุ่มอัลกออิดะฮ์ในคาบสมุทรอาระเบีย (AQAP) ซึ่งเป็นกลุ่มสาขาของอัลกออิดะฮ์ (AQ) ที่ก่อตั้งขึ้นในเยเมนตั้งแต่ปี 2551 ขยายอิทธิพลและฐานปฏิบัติการ โดยใช้เยเมนเป็นศูนย์กลางในการคัดเลือก ฝึก และเป็นทางผ่านให้กับสมาชิกกลุ่ม ทั้งนี้ การที่กลุ่ม AQAP ก่อเหตุโจมตีในเยเมน และพยายามวางแผนโจมตีสหรัฐฯ รวมถึงประเทศตะวันตก ทำให้รัฐบาลเยเมนต้องร่วมมือกับสหรัฐฯ ปราบปรามกลุ่ม AQAP โดยสหรัฐฯ ส่ง UAVs เข้าไปทิ้งระเบิดโจมตีฐานที่มั่นของกลุ่ม AQAP ในเยเมนมาตั้งแต่ปี 2554 ส่งผลให้ผู้นำและสมาชิกระดับสูงหลายคนเสียชีวิต

นอกจากนี้ ความไร้เสถียรภาพในเยเมนที่เกิดขึ้นในห้วงปี 2557-2559 ยังเป็นโอกาสให้กลุ่ม AQAP ขยายอิทธิพลในเยเมนมากขึ้น เห็นได้จากการที่กลุ่ม AQAP บุกยึดพื้นที่ในภาคตะวันตกและพยายามขยายพื้นที่ยึดครองไปยังเมืองที่สำคัญตามชายฝั่งคาบสมุทรอาระเบียในภาคใต้ อาทิ เมืองเอเดน ขณะที่กลุ่ม IS ในอิรักและซีเรีย ก็แสวงประโยชน์ด้วยการเข้าไปจัดตั้งกลุ่มสาขาของ IS ในเยเมน เมื่อ พ.ย. 2557 ส่งผลให้ประธานาธิบดีฮาดีต้องร้องขอการสนับสนุนด้านการทหารจากพันธมิตรอาหรับซึ่งมีซาอุดีอาระเบียเป็นแกนนำ เพื่อช่วยปราบปรามกลุ่ม AQAP กลุ่ม IS และกลุ่มกบฏเผ่าฮูษี

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ AFESD, AMF, CAEU, CD, EITI (ถูกระงับชั่วคราว), FAO, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICRM, IDA, IDB, IFAD, IFC, IFRCS, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC (NGOs), LAS, MIGA, MINURSO, MINUSMA, MONUSCO, NAM, OAS (ผู้สังเกตการณ์), OIC, OPCW, UN, UNAMID, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNIDO, UNISFA, UNMIL, UNMIS, UNOCI, UNWTO, UPU, WCO, WFTU (NGOs), WHO, WIPO, WMO, WTO

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เยเมนเคยมีแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวเกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีนิวเคลียร์ร่วมกับทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (International Atomic Energy Agency- IAEA) เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนพลังงานในประเทศในอนาคต โดยเฉพาะน้ำมัน รวมทั้งเพื่อใช้ในกระบวนการผลิตน้ำจืดจากน้ำทะเล โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการพลังงานปรมาณูแห่งชาติ (National Atomic Energy Commission-NATEC) เมื่อ 28 เม.ย. 2542 เพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีนิวเคลียร์ ต่อมาในปี 2550 NATEC ยกร่างกฎหมายนิวเคลียร์ โดยได้รับความช่วยเหลือจาก IAEA แต่รัฐสภามีมติไม่เห็นชอบร่างกฎหมายดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่ายังขาดความรัดกุมในประเด็นด้านความปลอดภัย ทั้งนี้ เยเมนตั้งเป้าหมายจะมีเตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์ขนาดเล็กเพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้า (300 เมกะวัตต์) ภายในปี 2568 และจะมีเตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์สำหรับผลิตพลังงานไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ (1,000-1,500 เมกะวัตต์) ภายในปี 2578 โดยตั้งเป้าหมายจะส่งออกพลังงานไฟฟ้าให้กับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น โอมาน และซาอุดีอาระเบีย อย่างไรก็ตาม ภาวะสงครามและความขัดแย้งในเยเมนที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีนิวเคลียร์ รวมถึงการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอื่น ๆ ของเยเมน

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 57 แห่ง สามารถใช้งานได้ดี 17 แห่ง โดยในจำนวนนี้เป็นท่าอากาศยานนานาชาติ 6 แห่ง ได้แก่ 1) ท่าอากาศยาน Sana'a กรุงซานา 2) ท่าอากาศยาน Aden เมืองเอเดน จังหวัดเอเดน 3) ท่าอากาศยาน Riyan Mukalla เมืองมุกัลลา 4) ท่าอากาศยาน Seiyun เมืองซัยอูน จังหวัดฮุฎเราะมาต ทางภาคใต้ 5) ท่าอากาศยาน Hodeida จังหวัดอัลฮุฎดัยดะฮ์ และ 6) ท่าอากาศยาน Taiz จังหวัดตะอิช ทางภาคตะวันตก อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันมีเพียงท่าอากาศยาน Aden และท่าอากาศยาน Seiyun ที่เปิดใช้งาน ที่เหลือส่วนใหญ่ถูกระงับการใช้งาน เนื่องจากการสู้รบระหว่างรัฐบาลเยเมนกับกลุ่มกบฏเผ่าฮูซี ตั้งแต่ปี 2557 และการที่กองกำลังพันธมิตรอาหรับประกาศเขตห้ามบินในเยเมนตั้งแต่ปี 2558 นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือสำคัญ ได้แก่ ท่าเรือ Aden และท่าเรือ Al Mukalla ในภาคใต้ (ชายฝั่งทะเลอาระเบีย) ท่าเรือ Al Hudaydah และท่าเรือ Mocha ในภาคตะวันตก (ชายฝั่งทะเลแดง) เส้นทางคมนาคม มีถนนระยะทาง 71,300 กม. เป็นถนนลาดยางระยะทาง 6,200 กม. (เมื่อปี 2548) ท่อส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม รวมระยะทาง 2,033 กม. (เมื่อปี 2558) **การโทรคมนาคม:** มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 1.190 ล้านเลขหมาย จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 7.671 ล้านคน (ประมาณการเมื่อปี 2560 ของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ) โทรศัพท์เคลื่อนที่ประมาณ 15.357 ล้านเลขหมาย (ประมาณการเมื่อปี 2561 ของกระทรวงการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศเยเมน) รหัสประเทศสำหรับโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +967 รหัสอินเทอร์เน็ต .ye

การเดินทาง สายการบินของไทยและเยเมน ไม่มีบริการเที่ยวบินระหว่างกรุงเทพฯ-ซานา แต่สามารถใช้บริการของสายการบินอื่น เช่น Emirates และ Etihad ของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ Gulf Air ของบาห์เรน Qatar Airways ของกาตาร์ Egypt Air ของอียิปต์ Kuwait Airways ของคูเวต Turkish Airlines ของตุรกี และ Royal Jordanian ของจอร์แดน โดยแต่ละสายการบินจะแวะพักที่ประเทศของตนก่อน เนื่องจากไม่มีเที่ยวบินตรง ทำให้ระยะเวลาการเดินทางอยู่ระหว่าง 16-23 ชม. เวลาที่เยเมนช้ากว่าไทย 4 ชม. คนไทยที่ถือหนังสือเดินทางราชการสามารถเดินทางเข้าประเทศเยเมนได้โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตรา (กรณีพำนักไม่เกิน 90 วัน) ส่วนบุคคลที่ถือหนังสือเดินทางธรรมดาต้องขอรับการตรวจลงตราจากสถานกงสุลเยเมนประจำกรุงเทพฯ เว็บไซต์ท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวเยเมน : www.yementourism.com

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) สถานการณ์สงครามกลางเมืองในเยเมนมีแนวโน้มทวีความรุนแรงและซับซ้อน โดยการสู้รบระหว่างกองกำลังติดอาวุธที่ภักดีต่อรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดีซึ่งชาวฮูตีอาระเบียให้การสนับสนุนด้านการทหารและปฏิบัติการโจมตีทางอากาศ กับกลุ่มกบฏชาวฮูตีซึ่งเชื่อว่าอิหร่านให้การสนับสนุนด้านการทหารและอาวุธ ซึ่งยืดเยื้อมาตั้งแต่ ก.ย. 2557 และรุนแรงขึ้นจากการที่ชาวฮูตีอาระเบียใช้ปฏิบัติการทางอากาศโจมตีฐานที่มั่นของกลุ่มกบฏฮูตีตั้งแต่ มี.ค. 2558 และยังร่วมมือกับสหรัฐอเมริกาเพื่อส่งกองกำลังภาคพื้นดินเข้าไปสู้รบและใช้การปิดล้อมกลุ่มกบฏฮูตี นอกจากนี้ สถานการณ์การสู้รบทางภาคใต้ของเยเมนยังเปราะบางและเสี่ยงจะปะทุรุนแรง หลังจาก Southern Transitional Council (STC) ซึ่งเป็นกลุ่มแบ่งแยกดินแดนในภาคใต้ของเยเมน ส่งกองกำลังติดอาวุธบุกยึดค่ายทหารและทำเนียบประธานาธิบดีในเมืองเอเดนทางภาคใต้ซึ่งเป็นฐานที่มั่นและเมืองหลวงชั่วคราวของรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี เมื่อ 11 ส.ค. 2562 เนื่องจากไม่พอใจที่สมาชิกพรรค Islah ซึ่งเป็นกลุ่มการเมืองของชาวเยเมนในภาคเหนือและเป็นพันธมิตรกับรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี เข้าไปมีอำนาจในรัฐบาลท้องถิ่นทางภาคใต้ แม้จะมีการเจรจาข้อตกลงเพื่อยุติการสู้รบและความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดีกับ STC โดยชาวฮูตีอาระเบียเป็นเจ้าของจัดการเจรจาที่เมืองเจดดาห์ ชาวฮูตีอาระเบีย ตั้งแต่ ก.ย. 2562 จนนำไปสู่การลงนามข้อตกลงดังกล่าว ที่ริยาด ชาวฮูตีอาระเบียเมื่อ 6 พ.ย. 2562

2) สถานการณ์ความรุนแรงในชาวฮูตีอาระเบียจากการโจมตีตอบโต้ของกลุ่มกบฏฮูตีซึ่งอาจทวีความตึงเครียดและถี่มากขึ้น ทั้งการยิงปืนใหญ่และขีปนาวุธข้ามชายแดนเข้าไปโจมตีพื้นที่ทางภาคใต้จนถึงริยาด เมืองหลวงซึ่งตั้งอยู่เกือบใจกลางประเทศ มักกะฮ์และเจดดาห์ ซึ่งตั้งอยู่ทางภาคตะวันตก (ห่างจากชายแดนทางภาคเหนือของเยเมนประมาณ 1,000 กิโลเมตร) ของชาวฮูตีอาระเบีย รวมถึงการส่ง UAV ข้ามชายแดนเข้าไปโจมตีเป้าหมายทางทหาร โครงสร้างพื้นฐานสำคัญ อาทิ ท่าอากาศยาน และแหล่งผลิตน้ำมันในชาวฮูตีอาระเบีย ทั้งนี้ กลุ่มกบฏฮูตีส่ง UAV เข้าไปทิ้งระเบิดโจมตีสถานีสูบน้ำมันดิบในภาคตะวันออกของชาวฮูตีอาระเบียเป็นครั้งแรกเมื่อ 14 พ.ค. 2562 และครั้งล่าสุดเมื่อ 14 ก.ย. 2562 ซึ่งกลุ่มกบฏฮูตีอ้างว่าส่ง UAVs รวม 10 ลำ เข้าไปโจมตีโรงงานแปรรูปน้ำมัน 2 แห่งในภาคตะวันออกของชาวฮูตีอาระเบีย โดยเป็นปฏิบัติการครั้งใหญ่ที่สุดที่กลุ่มเคยก่อเหตุ นอกเหนือไปจากการยิงขีปนาวุธข้ามชายแดนเข้าไปโจมตีในชาวฮูตีอาระเบีย

3) กระบวนการเจรจาสันติภาพระหว่างรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี กับกลุ่มกบฏฮูตี ซึ่งมี UN เป็นคนกลางและพยายามผลักดันการเจรจาสันติภาพมาตั้งแต่ปี 2559 แม้ว่า UN ประสบความสำเร็จในการผลักดันให้ทั้งสองฝ่ายบรรลุข้อตกลงหยุดยิงในเมืองฮุดีดะฮ์ ทางภาคตะวันตกของเยเมน เมื่อ 13 ธ.ค. 2561 แต่ก็ยังไม่สามารถผลักดันให้มีการบรรลุข้อตกลงสันติภาพที่นำไปสู่การยุติสงครามได้ ทั้งนี้ สงครามกลางเมืองและความขัดแย้งภายในเยเมนที่ยืดเยื้อและทวีความซับซ้อน ส่งผลให้เยเมนเผชิญวิกฤตมนุษยธรรมที่ร้ายแรงที่สุดในโลก เฉพาะอย่างยิ่งนับตั้งแต่ปี 2561 เกิดการระบาดของอหิวาตกโรคในเยเมนซึ่งเป็นการระบาดครั้งใหญ่ที่สุดในโลก เนื่องจากมีชาวเยเมนป่วยด้วยโรคดังกล่าวมากกว่า 1 ล้านคน ขณะที่ชาวเยเมนมากกว่า 7 ล้านคนเสี่ยงเผชิญภาวะอดอยาก และประมาณ 19 ล้านคน (มากกว่า 80% ของจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ 28 ล้านคน) ต้องการความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม นอกจากนี้ UN ประเมินว่าหากสงครามและความขัดแย้งในเยเมนยืดเยื้อไปจนถึงปี 2565 จะส่งผลให้เยเมนกลายเป็นประเทศยากจนที่สุดในโลก โดยภาวะสงครามที่ยืดเยื้อจะทำให้ชาวเยเมน 79% ของจำนวนประชากรทั้งหมด ดำรงชีวิตโดยมีรายได้เฉลี่ยต่อวันต่อคน ต่ำกว่าเส้นความยากจน (Poverty Line) ระหว่างประเทศซึ่งอยู่ที่วันละ 1.90 ดอลลาร์สหรัฐฯ

4) ความเคลื่อนไหวของกลุ่มอัลกออิดะฮ์ในคาบสมุทรอาระเบีย (AQAP) และกลุ่ม IS ในเยเมนที่อาจแข่งขันอิทธิพลในเยเมนมากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งการชักชวนนักรบต่างชาติให้เดินทางไปเข้าร่วมกับกลุ่มรวมทั้งการติดตามการปราบปรามกลุ่มก่อการร้ายดังกล่าวของสหรัฐฯ และพันธมิตร

ความสัมพันธ์ไทย-เยเมน

ไทยและเยเมนสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 5 เม.ย. 2526 โดยฝ่ายไทยกำหนดให้สถานเอกอัครราชทูต ณ มัสกัต โอมาน มีเขตอาณาคลุมถึงเยเมน ส่วนฝ่ายเยเมนกำหนดให้สถานเอกอัครราชทูต ณ ปักกิ่ง จีน มีเขตอาณาคลุมถึงไทย อย่างไรก็ตาม ทั้งสองฝ่ายต่างเปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ของแต่ละฝ่าย โดยเยเมนเปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์เยเมนในไทยและแต่งตั้งนาย Ahmed Salem Ba'Olayan เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์เยเมนประจำไทย เมื่อปี 2540 ส่วนฝ่ายไทยเปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ไทยในเยเมนและแต่งตั้งนาย Abdul Galil Abdo Thabet เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์ไทยประจำเยเมน เมื่อปี 2546

ความสัมพันธ์ทางการเมืองระหว่างไทยกับเยเมนที่ผ่านมาเป็นไปด้วยดี แต่การแลกเปลี่ยนการเยือนยังมีน้อย โดยผู้แทนฝ่ายไทยเยือนเยเมนอย่างเป็นทางการครั้งสุดท้ายคือ นายกันตธีร์ ศุภมงคล รมว.กระทรวงการต่างประเทศ เดินทางเยือนเยเมนเพื่อเข้าร่วมการประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ครั้งที่ 33 ขององค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) ที่ซานา เยเมน ระหว่าง 28-30 มิ.ย. 2548 ขณะที่ผู้แทนฝ่ายเยเมนเยือนไทยอย่างเป็นทางการครั้งสุดท้ายคือ นาย Abdulaziz Nasser Al-Komain รัฐมนตรีว่าการกระทรวง Supply and Trade ของเยเมน เดินทางเยือนไทยเพื่อเข้าร่วมการประชุม UN ว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD) ครั้งที่ 10 ที่กรุงเทพฯ ระหว่าง 12-19 ก.พ. 2543

การพบหารืออย่างเป็นทางการระหว่างผู้แทนฝ่ายไทยกับเยเมนที่ผ่านมา ทั้งสองฝ่ายเคยเห็นพ้องที่จะส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้า การท่องเที่ยว การประมง และความร่วมมือในประชาคมระหว่างประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งใน OIC โดยความร่วมมือที่เยเมนให้ความสนใจต่อไทยเป็นพิเศษ คือ ความร่วมมือด้านชลประทาน และการทำฝายเทียม ซึ่งเยเมนประสงค์ให้ไทยส่งผู้เชี่ยวชาญเดินทางไปศึกษาความเป็นไปได้ในการทำฝายเทียมในเยเมน และประสงค์ส่งเจ้าหน้าที่เยเมนมาดูงานในไทย อย่างไรก็ตาม ขณะนั้นไทยอยู่ระหว่างการดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิบัตรการทำฝายเทียม จึงชะลอความร่วมมือดังกล่าวไว้ นอกจากนี้ สายการบิน Yemenia ซึ่งเป็นสายการบินแห่งชาติของเยเมน เคยแสดงความประสงค์จะเปิดเส้นทางการบินกรุงเทพฯ-ซานา เพื่อให้บริการชาวเยเมนที่ต้องการเดินทางมาติดต่อธุรกิจ ท่องเที่ยว และรักษาพยาบาลในไทย

ด้านการท่องเที่ยว เมื่อปี 2561 มีชาวเยเมนเดินทางมาไทย รวม 7,962 คน ในจำนวนนี้เป็นผู้ขอรับการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวจำนวน 7,070 คน ขณะที่เมื่อ ม.ค.-ส.ค. 2562 มีชาวเยเมนเดินทางมาไทยรวม 5,411 คน ในจำนวนนี้เป็นผู้ขอรับการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวจำนวน 4,844 คน สำหรับคนไทยในเยเมน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาด้านศาสนา โดยก่อนหน้านี้เมื่อปี 2558 มีนักศึกษาไทยพำนักอยู่ในเยเมนรวม 191 คนและเกือบทั้งหมดอพยพกลับไทย เนื่องจากการสู้รบระหว่างกองกำลังรัฐบาลเยเมนกับกลุ่มกบฏเห่าฮูซี ทวีความรุนแรงจนอาจกระทบต่อความปลอดภัย อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันมีนักศึกษาไทยเดินทางกลับไปเยเมนอีก โดยเมื่อปี 2562 มีนักศึกษาไทยในเยเมนประมาณ 150 คน ส่วนใหญ่พำนักและศึกษาในสถาบัน/โรงเรียนสอนศาสนาในเมืองหลายแห่งทางภาคตะวันออก (มีชายแดนติดกับโอมาน) ของเยเมน ซึ่งไม่มีการสู้รบและอยู่ห่างจากพื้นที่สู้รบที่ส่วนใหญ่มีขึ้นในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตก และพื้นที่บางส่วนของภาคใต้ของเยเมน

ด้านการค้าระหว่างไทยกับเยเมนเมื่อปี 2561 มีมูลค่า 242.42 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (7,703.80 ล้านบาท) ขณะที่ช่วง ม.ค.-ส.ค. 2562 มีมูลค่า 145.55 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (4,553.31 ล้านบาท) โดยไทยส่งออกมูลค่า 135.66 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (4,238.33 ล้านบาท) และนำเข้ามูลค่า 9.89 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (314.98 ล้านบาท) ซึ่งไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบขาดดุลการค้า 125.77 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (3,923.35 ล้านบาท) สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ ข้าว อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ แบตเตอรี่ และส่วนประกอบ เครื่องดื่ม ผลไม้กระป๋องและแปรรูป เม็ดพลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์พลาสติก เกล็ดพลาสติก เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องสำอาง สบู่ และ

ผลิตภัณฑ์รักษาผิว แก้วและกระจก สินค้านำเข้าสำคัญจากเยเมน ได้แก่ สัตว์น้ำสด แซ่เย็น แซ่แข็ง แปรรูปและ
กิ่งสำเร็จรูป สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ กาแฟ ชา เครื่องเทศ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์

ความตกลงที่สำคัญ : ความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศ ลงนามเมื่อ 28 ก.ค. 2543 ที่กรุงเทพฯ
ต่อมาเมื่อ มิ.ย. 2548 คณะผู้แทนของทั้งสองฝ่ายจัดเจรจาการบินที่กรุงเทพฯ และทำบันทึกความเข้าใจลับ
(Confidential Memorandum of Understanding) ว่า ทั้งสองฝ่ายจะสามารถทำการบินแบบประจำ
ระหว่างกัน รวมทั้งทำการบินโดยใช้ชื่อเที่ยวบินร่วมกัน (Code sharing) ได้ทันทีเมื่อแต่ละฝ่ายมีความพร้อม

นายอับดุลร็อบบุห์ มันศูร ฮาดิ
(Abd Rabuh Mansur Hadi)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีเยเมน
เกิด	1 กันยายน 2488 (อายุ 75 ปี/ปี 2563) ที่เมือง Thukain จังหวัดอับยัน สหพันธรัฐอาระเบียใต้ (รัฐอารักขาของอังกฤษซึ่งต่อมา คือ เยเมนใต้ และภาคใต้ของเยเมนในปัจจุบัน)
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยทหาร เมืองเอเดน สหพันธรัฐอาระเบียใต้ เมื่อปี 2507 - ได้รับทุนฝึกอบรมด้านการทหารที่ Royal Military Academy Sandhurst ในสหราชอาณาจักร โดยสำเร็จการฝึกอบรม เมื่อปี 2509 จากนั้นเดินทางไปฝึกอบรมด้านรถถังที่ Nasser Military Academy ในอียิปต์ และหลักสูตร Military Leadership ที่สหภาพโซเวียต จึงเดินทางกลับเยเมนใต้ เมื่อปี 2513
สถานภาพทางครอบครัว	ไม่ปรากฏข้อมูล
ประวัติการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ปี 2507-ปี 2510 - รับราชการทหาร (สหพันธรัฐอาระเบียใต้) ปี 2510-ปี 2529 - รับราชการทหาร (เยเมนใต้) ปี 2529-ปี 2533 - รับราชการทหาร (เยเมนเหนือ) ปี 2533-ปี 2537 - รับราชการทหาร (สาธารณรัฐเยเมนในปัจจุบัน) ปี 2537 - รว.กระทรวงกลาโหม (ในรัฐบาลสมัยประธานาธิบดีคอลีห์ และช่วงสงครามกลางเมืองของเยเมน) ต.ค. 2537-ก.พ. 2555 - รองประธานาธิบดี (ในรัฐบาลสมัยประธานาธิบดีคอลีห์) 21 ก.พ. 2555-ปัจจุบัน - ชนะการเลือกตั้งตำแหน่งประธานาธิบดี โดยเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีอย่างเป็นทางการ เมื่อ 27 ก.พ. 2555

ข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

- เป็นบุคคลที่ภักดีต่อประธานาธิบดี Ali Nasir Muhammad ของเยเมนใต้ (ในอดีต) หลังจากเกิดสงครามกลางเมืองในเยเมนใต้เมื่อ ม.ค. 2529 ได้ลี้ภัยไปเยเมนเหนือ พร้อมกับประธานาธิบดี Ali Nasir Muhammad
- หลังจากลี้ภัยไปเยเมนเหนือ หันไปเข้าร่วมกับประธานาธิบดีคอลีห์ของเยเมนเหนือ (ในอดีต) ซึ่งมีนโยบายรวมชาติ โดยเข้ารับราชการในกองทัพเยเมนเหนือ (ตำแหน่งสูงสุดคือ พล.ต.) จนกระทั่งประธานาธิบดีคอลีห์สามารถผนวกดินแดนเยเมนเหนือกับเยเมนใต้เป็นสาธารณรัฐเยเมน (ในปัจจุบัน) เมื่อ พ.ค. 2533
- หลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รมว.กระทรวงกลาโหม เมื่อปี 2537 มีบทบาทในการบัญชาการสู้รบในช่วงสงครามกลางเมืองในเยเมนระหว่างรัฐบาลเยเมนกับกลุ่มแบ่งแยกดินแดนในภาคใต้เมื่อปีเดียวกัน จนได้รับความไว้วางใจจากประธานาธิบดีคอลีห์ และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีเยเมน
- ต้องรักษาการตำแหน่งประธานาธิบดีเยเมนระหว่าง พ.ย. 2554 - ก.พ. 2555 หลังจากประธานาธิบดีคอลีห์ถูกกดดันให้ลงจากอำนาจ จากเหตุการณ์ลุกฮือของมวลชนเพื่อขับไล่ประธานาธิบดีคอลีห์ซึ่งเริ่มขึ้นตั้งแต่ ม.ค. 2554 จนกระทั่งรองประธานาธิบดีฮาดี (ตำแหน่งในขณะนั้น) ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดี (เป็นผู้สมัครชิงตำแหน่งเพียงคนเดียว) เมื่อ 21 ก.พ. 2555
- ห้วงที่ดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดี ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่ามีบุคลิกภาพอ่อนแอและนิ่งเฉย รวมทั้งไม่มีบทบาททางการเมือง โดยเฉพาะการผลักดันนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อชาวเยเมนในภาคใต้ซึ่งเป็นบ้านเกิด
- เคยยื่นหนังสือขอลาออกจากตำแหน่งประธานาธิบดีต่อรัฐสภาเยเมนเมื่อ 22 ม.ค. 2558 โดยระบุเหตุผลว่าการบุกยึดซานาของของกลุ่มกบฏเผ่าฮูซีตั้งแต่ ก.ย. 2557 ส่งผลกระทบต่อกระบวนการถ่ายโอนอำนาจทางการเมืองในเยเมน และทำให้ตนและคณะรัฐมนตรีเยเมนไม่สามารถแบกรับความรับผิดชอบต่อวิกฤตทางการเมืองในเยเมนได้ต่อไป แต่หลังจากได้รับการสนับสนุนจากประเทศรัฐรอบอ่าวอาหรับ เฉพาะอย่างยิ่งซาอุดีอาระเบีย จึงยกเลิกคำขอลาออกจากตำแหน่ง เมื่อ 24 ก.พ. 2558
- ต้องลี้ภัยไปยังริยาด ซาอุดีอาระเบีย พร้อมกับ นรม.และ รมต.ในรัฐบาลจำนวนหนึ่งตั้งแต่ มี.ค. 2558 เนื่องจากกลุ่มกบฏเผ่าฮูซีบุกยึดเมืองเอเดนทางภาคใต้ของเยเมนซึ่งเป็นที่ตั้งรัฐบาลชั่วคราว จนกระทั่งกองกำลังพันธมิตรอาหรับที่มีซาอุดีอาระเบียเป็นแกนนำ และกองกำลังที่ภักดีต่อรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี ประสบชัยชนะในการขับไล่กลุ่มกบฏเผ่าฮูซีออกไปจากดังกล่าวตั้งแต่ ก.ค. 2558 จึงเดินทางกลับเมืองเอเดน เมื่อ ก.ย. 2558 อย่างไรก็ตาม ปรากฏรายงานอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ห้วงปี 2559 จนถึงปัจจุบันว่าประธานาธิบดีฮาดีใช้เวลาส่วนใหญ่พำนักอยู่ที่ริยาด ซาอุดีอาระเบีย

- ปราบกฏรายงานเมื่อ ค.ศ. 2561 ว่าประธานาธิบดีฮาดิป่วยด้วยโรคหัวใจ โดยเดินทางไปรับการตรวจรักษาที่ Cleveland Clinic ซึ่งเป็นคลินิกเฉพาะทาง ในเมืองคลีฟแลนด์ รัฐโอไฮโอ ของสหรัฐฯ อย่างสม่ำเสมอมาตั้งแต่ปี 2554 รายงานดังกล่าวระบุว่า ประธานาธิบดีฮาดิเข้ารับการผ่าตัดเปลี่ยน ลิ้นหัวใจที่คลินิกดังกล่าว โดยเดินทางมาผ่าตัดและพักฟื้นอยู่ที่โรงแรม Intercontinental Suites ใกล้คลินิก พร้อมกับสมาชิกครอบครัวและผู้ติดตาม จำนวนหนึ่ง แต่ไม่ได้ระบุรายละเอียดผู้ติดตามและช่วงเวลา

คณะรัฐมนตรีเยเมน

ประธานาธิบดี	Abd Rabuh Mansur Hadi
รองประธานาธิบดี	Lt. Gen. Ali Muhsin al-Ahmar
นรม.	Maeen Abd al-Malik Saeed
รอง นรม.	Ahmad al-Maysari
รมว.กระทรวงเกษตรและการชลประทาน	-ว่าง-
รมว.กระทรวงสวัสดิการและประกันสังคม	-ว่าง-
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Marwan Ahmad Damaj
รมว.กระทรวงกลาโหม	Muhammad al-Maqdashi
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Abd al-Latif al-Hakimi
รมว.กระทรวงการไฟฟ้า	Abdallah Muhsin al-Akwa
รมว.กระทรวงศาสนา	Ahmad Zubayan Atiyah
รมว.กระทรวงการคลัง	Ahmad Ubayd al-Fadhli
รมว.กระทรวงการประมง	Fahad Salim Kafayin
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Mohammed Abdullah Mohammed Al-Hadrami
รมว.กระทรวงการอุดมศึกษาและวิจัยทางวิทยาศาสตร์	Husayn Abd al-Rahman Basalma
รมว.กระทรวงสิทธิมนุษยชน	Izz al-Din al-Asbahi
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์	Muhammad al-Saadi
รมว.กระทรวงสารนิเทศ	Muamar Mutahir al-Iryani
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Ahmad al-Maysari
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Ali Haytham al-Gharib
รมว.กระทรวงกิจการกฎหมาย	Muhammad Ahmad al-Mikhlaifi
รมว.กระทรวงการปกครองท้องถิ่น	Abd al-Raqib al-Aswadi
รมว.กระทรวงทรัพยากรน้ำและเหมืองแร่	Sayf Muhsin al-Sharif
รมว.กระทรวงแผนงานและความร่วมมือระหว่างประเทศ	Muhammad al-Maytami
รมว.กระทรวงสาธารณสุขและประชากร	Dr. Nasir Ba'um
รมว.กระทรวงโยธาธิการและถนน	Wahi Taha Aman
รมว.กระทรวงกิจการสังคมและแรงงาน	Samira Ubayd
รมว.กระทรวงการศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา	Abdallah Salim Lamlas
รมว.กระทรวงการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	Lutfi Basharif
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว	Muhammad Abd al-Majid Qubati
รมว.กระทรวงคมนาคม	Murad al-Halimi
รมว.กระทรวงทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม	Izzi Shuraym
รมว.กระทรวงกีฬาและเยาวชน	Nayif al-Bakri
รมต.ด้านกิจการชาวต่างชาติ	Alawi Bafaqih

รมต.แห่งรัฐรับผิดชอบการดำเนินการเจรจา
เพื่อความปรองดองแห่งชาติ (National Dialogue)
รมต.แห่งรัฐประจำชานา
รมต.แห่งรัฐ

Yasir Abdallah al-Raini

Abd al-Ghani Jamil

Abd al-Rab Salih al-Salami

(ต.ค. 2562)